

ድሮ ጸም ሿ

ንባባት: ዘፍ 6:5-8 7:1-5,10፥ መዝ. 29:1-10፥ ማር 8:14-21

ወዲ ሰብ አብ ሕይወቱ ንጽቡቕ ይኹን ንኸፋኝ ክቀራረብ እንከሎ ከምቲ ዝደለዮ ኸንገብር ይኸእል። ምድራዊ ሕይወትና ናይ ምቕርራብ ጊዜ እዩ። ንምውላድ ንቀራረብ። ንምእባይ ንቀራረብ። ንመርዓ ንሞት ንቀራረብ። ንትምህርቲ ንስራሕ ንዓበይቲ ንገራት ንሰላም ንውግእ። ንመገሻ ንኹሉ እንገብር ክንቅረብ አድላዪ እዩ። ከይተቐረበ ዝጸንሕ ከምቲ ናይ ዓሰርተ ደናግል (ማቴ 25) እተን ሓሙሽተ ዝተቐረባ እተን ሓምሽተ ዘይተቐረባ ዝረኸባኦ ግሉጽ አምነት ናይ ዝተቀረበ እየን። ንፍቡቕ ነገር ብምሉእ ልብናን ቅንዕናን ክንቅረብ እንከሎና ዓወት ንጭብጥ።

አብ ድሮ ጸም አሎና። ዓቢ ውራይ ድሕነት ዝሕግዝ ክንጅምር ኢና ብምሉእ ምቕርራብ ክንኣትዎ አሎና። ጸምና እንደልዮ ጸጋን በረኸትን ከውርደልና አብ ርእስና ተመሊስና ሕይወትና ክነጽሪ ነቲ ኹሉ አምላኽ ዝጸልኦ አባይ ዘሎ ክቅይር ሎሚ አምላኽ ይሓተኒ አሎ። ነዚ ክሕግዘና ነዚ ንባባት ክነንብብ ጽቡቕ እዩ። አብ ጸም ቅድሚ ምእታውና ክንሳሕ ክንጽጸት እሞ ክነጽሕን ክበርሃልናን ግቡእ ምስንዳው ንግበር።

አብ ሓደ ዓቢ ጉዳይ ቅድሚ ምእታውና ክንገብር ዝግብአና ኩሉ ኸንገብር ግድን እዩ እንተ ዘይኮነ ጉዳይና ዘሕፍር ወይ እውን ከምቲ ግብኡ ከይንገብር ይክአል ስለዚ ነዚ እንኣትዎ ዘሎና ጸም ንቅድስና ነፍስና ክሕግዘና አብ አምላኽ ተወኪልና ሱባኤ ጸም ንኣቱ አሎና እሞ ሓግዘና ንበሎ።

ኩሉ ነገራትና ክንጅምር እንከሎና ከምቲ ኢየሱስ መምህርና ንኹሉ ዓበይቲ ነገራት ክገብር እንከሎ ቅድሚ ምግባሩ ብጸሎት ዝጅምር ዝነበረ ንሕና እውን ካብ ቅድስና ነፍስና ዝዓቢ ዮብልናን እሞ ብጸሎት ልመና ንጀምሮ። ጸልዩ ለምኑ ክውሃቡም እዩ። ኳሕኩሑ ክኸፈተልኩም እዩ ኢሉና እዩ። ስለዚ ብጸም ሕይወትና እና መራሕና ንክአልኩሉ ተለመነልና ንበሎ።

አብ ዘፍጥረት 6 እንንብቦ ኖኅ ነቲ ን40 መዓልትን ለይትን አብ ምድሪ ንዝዘንብ ክሰናዶ አምላኽ ነገሮ። አምላኽ ንኖኅ ደቂ ሰብ አብ ዕልወት ጥራሕ ስለ ዝረከቡ ከጥፍኦም እየ ንሰኻ ግን እሙን ስለ ዝኾንካ ምስኦም ክጠፍእ ድላየይ አይኮነን እሞ መርከብ ስራሕ እተድሕነካ ኢልዎ። መጋበሪ ድሕነት እትኾነካ ካብቲ ንብዙሓት ዘጥፍእ ክትድሕን ኢሉ ዝአዘዞ መርከብ ድሕነት ምስራሕ እዩ እዩ። ቀንዲ ጥፍኣት ማይ አይኒ ሰባት ልቦም ካብ አምላኽ አርሒቕም አብ ኃጢአትን ክፍኣትን ጥሒሎም ብምንባሮም እዩ። “እግዚአብሔር ከአ ክፍኣት ሰብ አብ ምድሪ ከም ዝበዝኅ ረአየ. . ብልቡ ድማ ጎሃየ” ይብል።

ኖኅ አብ መንጎ እቶም ብግዚኡ ዝነበሩ ርኡይ ኃጢአት ዝገብሩ ዝነበሩ አይተጸሎን እኳ ድኦ ንአምላኽ አሓጉስዎ። አብ ዓለም ክነብር እንከሎና ምስ ዝተፈላለዩ ሕይወት ዝለበሱ ኢና እንገብር ብዝያዳ ክፋኝ ዝገብሩ ዓቢ ኃጢአት ዝገብሩ ክጸልዉና አይግባእን። ንርእስና ክንሕሉ የድሊ እምበር ዝንገፋናን እንርእዮምን ዘጋግዩ እዮም። አብ ቀላይ ወይ ባህሪ ዝኣቱ ዝሕምብስ ክኸውን አለዎ እንተ ዘይኮነ ጠሊቕ እዩ ዝመውት። ዓለምና ሎሚ ሓምቢሶም ዝኸእሉ የድልይዎ ማለት በቲ ናይ ዓለም ክፍኣትን ግዕዘይን ከይተጸልዉ ንአምላኽ ጥራሕ እሙናት ዝኾኑ። እምበር እሞናስ ንርእዮ አሎና ብብርሃን ጸዕዳ ንሕጊ አምላኽ ብአውጅን ሕግን ከጽድቕዎ እንርእዮ ዘሎና እዩ።

ልቢ ሰብ ከም ጊዜ ኖኅ ኣብ ዝርጋን ክሕደት ኩሉ ንሕጊ ኣምላኽ ዘፍርስ ከም ሕጊ ክኸበር ብኣዋጅ ይገገር ኣሎ ካብዚ ዝኸፍእ የለን።

ኖኅ ነቶም ኣምላኽ ክድሕኑ ዝነገሮ ሒዙ ኣብ መረክብ ደየበ ይብለና ቃል ኣምላኽ በዚ ኸኣ ካብቲ መዓት ድሓን። ኣብዚ ክልተ ነገር ንርኢ እቶም ካብ መገዲ ኣምላኽ ወጺኦም ኣብ ኃጢአት ዝነበሩ ብዘይሓሰብዎ ጥፍኣት መጺእዎም። ሕሰብ እንተ ኣበልና ከመይ ኢሎም ጠፊኦም ይኹኑ ወይ ኣብ መጨረሻ ቅድሚ ሞቶም ተነሲሖም ይኹኑ ወይስ ከምዘለውዎ ምስ ክፍኣቶም መይቶም።

ኣብዚ እዋን ኣብ ዝተፈላለያ ሃገራት ኣብ ጃፓን እንደነሽያ ዝተራእየ ንዓለምና ዘሰንበደ ሱናሚ ርኢና ኢና። ሰብ እናረኣየ ጥፍኣት ክመጽኦ እንከሎ ከቢድ እዩ። በቲ ሓደ ወገን ኖኅ ነቶም ዝተባህሎ ሒዙ ክድሕን እንከሎ። ነቲ ኹሉ ሳላ ኣብ መርከብ ዝሰፈሩን ዝተሰናደዉን ክድሕኑ ኽኢሎም በቲ ኻልእ ከኣ ብዙሓት ኣብ ክፍኣት ጥሒሎም እንከለዉ ሞት መጺኡቶም። ነዚ ተረዲእና ኣብ ኃጢአት እንከሎና ሞት ከይትመጽኣና ሎሚ ኣብ መርከብ ድሕነትና ንሰቅል።

መርከብ ኣምሳል ቤተ ክርስትያን እያ። ኣብኣ ድሕነት ተስፋን ንረክብ። ኣምላኽ ሎሚ እውን ኣብታ መርከብ ድሕነትና ዝኾነት ቤተ ክርስትያን ኣብዚ እንኣትዎ ዘሎና ጸም ኣብ ድሕነት ክንኣቱ ንሕተት ኣሎና። ኖኅ ኣምላኽ ዝደልዮን ዝበሎን ስለ ዝገበረ ድሒኑ ንሕና እውን ሎሚ ክንድሕና ጸጋ ኣምላኽ ክንቅበል ኣብ መርከብና ዝኾነት ቤተ ክርስትያን ኣብ ውሽጣ ንእቶ እዎ ክንድሕን ኢና።

መርከብ ኣብ ባሕሪ ብዙሕ ጸገም ይጓነፋ እዩ ዝኸበደን ተስፋ ዘቐርጽን ካብ ኩሉ ማዕበል እዩ። ናይ ዮናስ ነብይ ሕይወት ኣብነት እዩ። መርከብኛታት ንርእሶምን ምስኦም ንዘለዉ ከድሕኑ ዝክኣሎም ይገብሩ። ናይ ሞትን ሕይወትን ጉዳይ ይኹኖም። ኣብ ትውፊት ቤተ ክርስትያን እዚኣ መርከብ ኣምሳል ቤተ ክርስትያን ክርስቶስ እያ። ቤተ ክርስትያን ኣብ ዓለም ትነብር ብዙሕ ዓይነት ማዕበል ካብ ውሽጣን ካብ ከባቢኣን የጥቅዓ። ኣባላታ ገለ በቲ ዝወርድ ማዕበል ተሰናቢዶም ካልእ መርከብ ክቕይሩ ይፍትኑ ገለ ኻኣ ኣብ ውሽጣ እንከለዉ ተስፋ ይቐርጹ በዚ ኸኣ ቤተ ክርስትያን ክትሳቐ ንርኢ። እንተ ኹነ ኢየሱስ ኣንቱም ሰብ ነደሎ እምነት እንታይ ኮንኩም ትሰንብዱ ይብለና (ማቴ 8:26)። ማቴዎስ ወንጌላዊ ሓዋርያት ብርቱዕ ማዕበል ኣፍሪሕዎም ክሳቕዩን ክፈርሑን እንከለዉ ተጸጊዑ ይድቅስ ነሩ ይብለና። ኣብ ገለ እዋን ኣምላኽ ኣብ ክንዲ ንምድሓን ቤተ ክርስትያን ዝመጽእ ዘስቀጠ ይመስል ብፍላይ ኣብ ጊዜ ስደት። ክርስትያን ከምቲ ሓዋርያት ዝበለዎ ኢየሱስ ከድሕነና ክንሓትት ኣሎና። ሽዑ ኢየሱስ ካብ ዓቕምና ንላዕሊ እንተ ኹነ ከድሕነና ይመጽእ። ነቲ ኣጸጊሙና ዘሎ ማዕበል ክፍኣትን ውርደትን የህድኣልና። መጀመርያ ግን ንኣና ኣቱም ሰብ ውሑድ እምነት እናበለ ይገንፋና።

ሎሚ ኣብታ መርከብ ድሕነትና ዝኾነት ቤተ ክርስትያን ኣቲና ንሕና ከም ኖኅ ን40 መዓልቲ ምቅርራብ ንጸም ክንገብር ንጽዋዕ ኣሎና። ነቲ ዝወደቕናዮ ዝተጋገናዮ ኃጢአት ሕልናዊ መርመር ኸንገብር እዎ ክንሳሕ እዚ ኸኣ ብጸሎትን ጸምን ምጽዋትን ኣሰኒና ኸንገብር እዩ ዝድለ ዘሎ። ኣብዚ ጸም ናይ ኃጢአትና፣ ናይ ዓለምና ነዚ ኹሉ ኣብ ዓለም ዝካየድ ዘሎ ካሕሳ ኸንገብር፣ ፍቕርናን ተጋዳስነትና ንነፍሳት ወላ ነቶም ንኣምላኽ ዝኸኣዱ ንንስሓ ክንጽውዕ ንሕተት ኣሎና። ሰብ ሎሚ ንኸፍኣት ንኃጢአት ከም ዓወትን ምዕባጫን ገሩ ወሲድዎ ኣብ ኃጢአት እንከሎ ከም ንጹሕ ንርእሱ ይርኢ ኣሎ። ዳርጋ ካብ ጊዜ ኖኅ ዝነበሩ ዝፈሊ የብላን። ነቶም ምእንቲ ርኢሶም ንስሓ ኸንገብሩ ዘይክእሉ ንስሓ ንገብር። እዎ ምእንቲ መን ክትጽሊ/ልዩ ትደሊ፣ ምእንቲ መን ክትጸውም ትደሊ፣ ንኻልኣት ኣብ ምሕጋዝ ወይ ኣብ ምምጽዋት ንመን ክተሳትፍ ትደሊ። ነዚ

አብ አእምሮና ሒዝና አብዘን 40 መዓልታት አብ አምላኽ ነቕርቦም። ምእንቲ እቶም ካብ መርከብ ቤተ ክርስቲያን ርሒቑም ዘለዉ ብምፍላጥ ብዘይምፍላጥ ብዝገበርዎ፣ ምእንቲ መንፈሳዊ ንጽሕንኦም ሓደ መዓልቲ ንዕድመ አምላኽ ተቐቦሎም አብ መርከብ ቤተ ክርስቲያን ክሳፈሩ እሞ አብ ምድሪ ተስፋ ገጾም ብሓባር ኽጉዓዙ ጸጸት ንስሓ ግበረሎም።

አብ ማርቆስ 8:14-21 እንተ አንቡብና ምስ ጉዕዞ ጸምና ዝኸይድ ነገራት ንረክብ፣ ኢየሱስ ምስ ሓዋርያቱ አብ መርከብ ከምታ ናይ ኖኅ ምእምንተኛ ተቐሚጦ ንሳቶም ግን ነቲ ዝኸውን ዘሎ ዝገብሮን ዝምሃሮን ክርድእዎ አይክኣሉ። ዓይኒ አለዎም ግን አይርእዩን እዝኒ አልኦም ክንኣይሰምዑን።

ዘመነ ጸም ነቶም ድሮ አብታ መርከብ ቤተ ክርስቲያን ንዘለዉ፣ ነቲ ኢየሱስ ዝገበሮን ቀጺሉ ዝገብረልና ዘሎን አብ ዝዓመቕ ርድኢትን ምምስጋንን ምእንቲ ከበጽሑ እዩ። ጸም ናይ ምንጻሕ ጊዜ እዩ፣ ከምኡ ናይ ግልጻት ዝያዳ ነገራት ብብሩህ ርድኢትን አድህቦን ምእንቲ ክረኽቡ ዝሕግዝ እዩ። ነቲ ኹሉ ጎይታና ዝረኽቦ ስቓይ ውርደትን መከራን ክንሓሰብን ክነስተንትንን እንከሎና፣ ነቲ አብ በረኻ ዘሕለፎን ንኢየሩሳሌም ክስቀል ክመውት ዝኸደ ክንሓሰብ እንከሎና አብ ዓሚቕ ርድኢትን አፍልጦን አባና ዘለኦ ፍቕሪን ናቱ ተኸታሊ ምዃን እንታይ ማለት ከም ዝኾነ ክንርዳእ ንኽእል። ከም አርድእቱ ክልእከና ይደሊ ነቲ ንሱ ዝገበሮ ንዓለም ክንልኣኹ ይደሊ።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ